

# РЕШЕНИЕ

№ 16004

гр. София, 12.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в**  
публично заседание на 24.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Баева**

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **1749** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 256 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Ищецът „ДМД Консултинг“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място] твърди, че на 10.01.2025 година е депозирал Заявление с вх. № 53-00-70/10.01.2025 година за преиздаване на Разрешително за специално ползване на пътищата, чрез експлоатация на рекламно съоръжение, до Директора на Областно пътно управление – С.. Твърди, че с Писмо с изх. № 53-00-157/22.01.2025 година Директорът на Областно пътно управление – С. го е уведомил, че издаването на разрешението е от компетентността на Кмета на Столична община. Твърди, че Заявлението не е препратено на компетентния орган, съобразно разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от АПК. Твърди, че компетентен да се произнесе по искането е Управителният съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, евентуално Кмета на Столична община. Моли съда да постанови решение, с което да осъди Директора на Областно пътно управление – С. да препрати Заявлението на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, евентуално Кмета на Столична община. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуален представител, поддържа предявения иск.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва иска. Моли съда да постанови решение, с което да го отхвърли като неоснователен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при уважаване иска, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Разрешение от 16.08.2017 година на жалбоподателя е разрешено да експлоатира рекламно съоръжение в обхвата на път I-1, км 279-860-дясно, с площ от 12 кв.м. за срок до 21.01.2025 година.

Със Заявление от 10.01.2025 година жалбоподателят е сезирал Директора на Областно пътно управление – С. с искане за издаване на разрешение за специално ползване на пътищата, чрез експлоатация на рекламno съоръжение в обхвата на път I-1, километър 279+860.

С Писмо от 22.01.2025 година Директорът на Областно пътно управление – С. е уведомил ищеца, че рекламното съоръжение попада в обхвата на регулационните граници на [населено място], поради което компетентен да издаде разрешение за експлоатация е Столична община.

С разпоредбата на чл. 256, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс е предвидена защита срещу неоснователни бездействия на административните органи по задължения, произтичащи пряко от нормативен акт. Това са случаите, в които нормативните актове задължават административните органи да извършат нещо в определен срок или веднага след настъпване на определено събитие, или след влизане на нормативния акт в сила, без да е необходимо органът да бъде сезиран с молба или заявление. Задълженията трябва да бъдат за извършване на фактически действия.

В конкретния случай, ищецът е сезирал Директора на Областно пътно управление – С. с искане по чл. 176 от Наредбата за специалното ползване на пътищата.

Разрешенията за специално ползване на пътищата се издават изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 5 от Наредбата за специалното ползване на пътищата административни органи с оглед характера на пътя.

Като е преценил, че не е компетентен да издаде исканото разрешение, Директорът на Областно пътно управление – С. е бил длъжен да извърши преценка за характера на пътя и да изпрати незабавно преписката на компетентния орган като уведоми заявителя, арг. чл. 31, ал. 2 от АПК.

Като не е изпълнил задължението си по чл. 31, ал. 2 от АПК административният орган е допуснал нарушение, което следва да се отстрани.

Предвид горното ответникът следва да бъде задължен незабавно да изпрати преписката на компетентния административен орган, като уведоми заявителя.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 650 лева, от които 50 лева- заплатена държавна такса и 600 лева – изплатено адвокатско възнаграждение, при съобразяване на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Делото не е с фактическа и правна сложност и е проведено едно съдебно заседание.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Началника на Областно пътно управление - С. НЕЗАБАВНО, след получаване на съобщението, да ИЗПРАТИ административната преписка по Заявление с вх. № 53-00-71/10.01.2025 година, подадено от „ДМД Консултинг“ ООД – С. на компетентния административен орган.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, [населено място], [улица] – Областно пътно управление - С. ДА ЗАПЛАТИ НА „ДМД Консултинг“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 7, офис 35, ЕИК[ЕИК] сумата от 650 (шестотин и петдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :